

Ordføreren (Montad): Jeg maa tilstaae, at jeg har gjort mig forgjæves Umage for at see den Forskiel, der skulde være mellem dette Endringsforslag og selve Udkastet; jeg har taget mig nogle Dieblit for end yderligere at overveie Sagen, men det har virkelig ikke været mig muligt at opdage nogensomhelst Forskiel. For at gjøre det klart, hvorledes Sagen stiller sig for mig, maa det maaskee være mig tilladt at bruge en Lignelse. Dersom vi sige: vi bemyndige vor ærede Formand til under sit Ansvar at træffe en saadan Ordning, hvorved det tagttages, at dette Bærelse bliver deelt i 4 Dele, eller vi s. Ex. sige: vi bemyndige vor ærede Formand til at træffe en saadan Ordning, hvorved det under hans Ansvar iagttages, at dette Bærelse bliver deelt i 4 Dele, da veed jeg virkelig ikke, hvorledes man vil kunne finde nogen Forskiel derimellem; det forstaaer sig jo af sig selv, at netop det, der skal iagttages, er medindbefattet under Ordningen; thi man kan ikke tænke sig en Ordning af et Forhold, hvorved det, der skal iagttages, ikke var iagttaget; det er Dele, der hænges sammen; enten man derfor sætter „Ansvar“ paa det ene eller paa det andet Sted, er det efter min Opfattelse ikke muligt at opdage nogensomhelst Forskiel derimellem. Efter min Mening er det derfor aldeles ligegyldigt, enten man vælger den ene eller den anden Form. Det forekommer mig imidlertid, at, selv om den ærede Indenrigsminister skulde erklære sig for Forslaget — og jeg kan egentlig ikke see, at der er noget Videre, der skulde forhindre ham derfra — bør vi dog ikke stemme for det; af Hensyn til et eller andet maaskee endog mistænkeligt Lune, der er opstaaet hos et Medlem, bør vi nemlig ikke stemme derfor, da Lovens Mening bliver usforandret, hvad enten den ærede Rigsdagsmands Forslag vedtages eller ikke.

Oppermann: Ja, jeg beklager i dette Tilfælde, at den ærede sidste Valer med saa god Grund har det Lov paa sig at vælge sine Ord med stor Omhu; havde den ærede Rigsdagsmand sagt, at det kunde være et mistænksomt Lune hos mig, ja, saa havde deri ikke ligget noget Videre; men jeg troer, at Ud-

trykket „et mistænkeligt Lune“ hos mig maa være af den Art Udtryk, som jeg, hvad enten de komme forfra eller bagfra, maa finde mig brystholden ved at lade sidde paa mig. Den ærede sidste Valer har nu denne Gang talt i Lignelser, men jeg troer, at det havde været henftgtsmaessigere, om han havde holdt sig til Sagen selv. For at oplyse, at det har været meget Mere end et blot Lune, som har bragt mig til at stille dette Endringsforslag — for end yderligere at oplyse det, idet jeg troer at have givet nogle Oplysninger derom, uagtet den høitærede Indenrigsminister synes, at jeg ingen har givet — skal jeg tillade mig at minde den ærede Rigsdagsmand, der sidst havde Ordet, om, hvad han yttrede under Sagens 2den Behandling, og som findes i Tidenden Spalte 1744: „Hvad der haves i en Kassebeholdning, maa antages at være lettere disponibelt end det, som danner et Reservecfond“. Denne Ytring blev anført for at styrke en vis Anskuelse, og, forstaaet paa den rette Maade, er den ogsaa ganske berettiget; dersom nemlig Kassebeholdningen og Reservecfonden ikke blot tilhøre den samme Mand, men ogsaa er i samme Mandts Bærg, saa er det ganske vist, at den almindelige Forestilling om Kassebeholdning og Reservecfond stemmer med denne Udtalelse af den ærede Rigsdagsmand; men sidste Gang var det saa uheldigt, at han talte om en Kassebeholdning, som ikke var i den samme Mandts Bærg, nemlig om Totalkassebeholdningen, thi det er den, Lovforslaget taler om. Jeg berørte kun, at det var mindre heldigt, at Lovforslaget bestemte, at en betydelig Deel af Kongeriget's særlige Kassebeholdning skulde blive „indestaaende i samme“, det vil sige i Totalkassebeholdningen; thi Totalkassebeholdningen er Summen af Monarchiets Kassebeholdning de enkelte Landsdele. Hvad Monarchiets Kassebeholdning angaaer, da maae vi sige: Ja, forudsat, at Monarchiets Finantsminister gjør sin Pligt, saa vil der altid i den være tilstede fra de andre Landsdele Summer, som staae i et rigtigt Forhold til den Sum, som er tilstede for Kongeriget's Vedkommende; men naar vi tage Totalkassebeholdningen, saa stiller Sagen sig ganske anderledes. Jeg vil blot bede de Herrer mindes Resultatet af det sidst